

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ-ΑΝΑΚΟΠΕΣ

Αριθμός απόφασης

226/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(ειδική διαδικασία-ανακοπές)

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Δημήτριο Μακρή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα ...

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Νοεμβρίου 2016 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ανακόπτουσας ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «...», που εδρεύει στη ..., οδός ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της **Κωνσταντίνου Μαρμαρινού**.

Του καθ' ου η ανακοπή ... του ..., κατοίκου ..., οδός ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Αναγνωστόπουλου.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 20.7.2016 ανακοπή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης ..., προσδιορίστηκε δε η συζήτηση για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή της η ανακόπτουσα ζητεί για τους αναφερόμενους λόγους την ακύρωση της εκτελέσεως που επισπεύδεται σε βάρος της από τον καθ' ου δυνάμει της από 8.7.2016 επιταγής προς εκτέλεση, συνταχθείσας παρά πόδας αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθ. ... απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών (διαδικασία εργατικών διαφορών) και δυνάμει του από 14.7.2016 κατασχετηρίου εγγράφου με το οποίο επιβλήθηκε κατάσχεση στα χέρια πέντε (5) τραπεζών ως τρίτων και την ακύρωση των δύο (2) δηλώσεων τρίτου ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών από δύο εκ τις πέντε τράπεζες κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανακοπή και να επιβληθεί η δικαστική της δαπάνη σε βάρος του καθ' ου.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση ανακοπή παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 933 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ), καθώς έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, εφαρμοστέας της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. 937 παρ. 3 ΚΠολΔ) καθώς η επιταγή προς εκτέλεση έχει επιδοθεί μετά τις 1.1.2016, πλην του απορριπτέου ως απαράδεκτου αιτήματος περί ακύρωσης της δήλωσης τρίτων, για το οποίο ο καθ' ου η εκτέλεση δεν νομιμοποιείται ενεργητικά αφού σύμφωνα με το άρθρο 986 ΚΠολΔ η ανακοπή κατά δήλωσης τρίτου ασκείται από τον επιβάλλοντα την κατάσχεση. Συνεπώς πρέπει κατά τα λοιπά να ερευνηθεί το νόμω και ουσία βάσιμο των λόγων ανακοπής.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Ο καθ' ου η ανακοπή κοινοποίησε στην ανακόπτουσα στις 8.7.2016 την υπό την αυτή ημερομηνία επιταγή προς εκτέλεση, συνταχθείσα παρά

πόδας αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθ. ... απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, με την οποία επέτασσε αυτήν να του καταβάλει συνολικά το ποσό των 6.329,98 ευρώ, εκ των οποίων 524,28 ευρώ για νόμιμους τόκους, 2.500 ευρώ για δικαστική δαπάνη, 155,70 ευρώ για τέλος απογράφου και λοιπά έξοδα, 3.100 ευρώ για αμοιβή σύνταξης επιταγής πλέον ΦΠΑ (2.500 + 600) και 50 ευρώ για επίδοση της επιταγής. Με την υπ' αριθ. ... απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, η ανακόπτουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει στον καθ' ου το ποσό των 9.476,38 ευρώ, νομιμοτόκως κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό αυτής. Με τον πρώτο λόγο της ανακοπής της, η ανακόπτουσα εκθέτει ότι η ως άνω επιταγή προς εκτέλεση είναι αόριστη, καθώς δεν εξειδικεύεται ο τρόπος κατά τον οποίο προκύπτει το οφειλόμενο ποσό των 524,28 ευρώ για τόκους, περαιτέρω δε και σε συνέχεια του πρώτου λόγου, προβάλλει με τον δεύτερο λόγο ανακοπής ένσταση εξόφλησης, επικαλούμενη ότι με την καταβολή 6.500 ευρώ ως προσωρινά εκτελεστό κονδύλιο με βάση την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό με την παρακράτηση ποσού 7.655,85 ευρώ υπέρ ΟΑΕΔ, την καταβολή αποζημιώσεως απόλυσης και τις παρακρατήσεις υπέρ ΙΚΑ και φόρου, έχει υπερκαλυφθεί τόσο το ποσό κεφαλαίου και τόκων όσο και της δικαστικής δαπάνης, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται ποσό προς εκτέλεση και να είναι άκυρη η επιταγή στο σύνολό της. Από την εκτελούμενη υπ' αριθ. ... απόφαση του Εφετείου Αθηνών και κατά το καταψηφιστικό μέρος αυτής, προκύπτει ότι η ανακόπτουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει στον καθ' ου το ποσό των 474,81 ευρώ για διαφορές μεταξύ νομίμων και καταβληθεισών αποδοχών, 1.737,75 ευρώ για αμοιβές Σαββάτου, 722,30 ευρώ για αμοιβή νυχτερινής εργασίας καθημερινών και Σαββάτου, 261,54 ευρώ για νυχτερινά Κυριακών, 117,62 ευρώ για αμοιβή αργιών, 139,36 ευρώ για διαφορές δώρων, 155,19 ευρώ για διαφορές αδειών και επιδομάτων αδείας για το χρονικό διάστημα από Φεβρουάριο 2005 έως και Οκτώβριο 2010. Τα ποσά αυτά αναφέρονται αναλυτικά στον πίνακα που συνοδεύει την επιταγή προς εκτέλεση (συνολικά 3.608,57 ευρώ). Στον επόμενο πίνακα που συνοδεύει την επιταγή, περιλαμβάνονται οι μισθοί υπερημερίας, όπου ορθά συμψηφίζεται το επίδομα ανεργίας για ένα

έτος, η αποζημίωση απόλυσης 3.026,80 ευρώ και αφαιρείται και το 16% υπέρ ΙΚΑ στον μηνιαίο μισθό με καθαρό ποσό 921,06 ευρώ μηνιαίως από 1.096,50 ευρώ μικτά, με αποτέλεσμα να προκύπτει καταψηφιστικό ποσό 3.032,83 ευρώ. Σημειώνεται ότι το καταψηφιστικό ποσό ορίζεται στην απόφαση στο 19,2% του συνολικά οφειλομένου ποσού. Στον επόμενο πίνακα αναφέρεται επίσης ορθά το σύνολο το καταψηφιστικού ποσού στα 6.064,02 ευρώ, το οποίο προκύπτει από το οφειλόμενο ποσό μισθών υπερημερίας (3.032,83 ευρώ) συν τα ποσά των διαφορών του πρώτου πίνακα, μείον 16% ΙΚΑ (3.608,57 – 16% =) 3.031,20 ευρώ. Από αυτό το ποσό ορθά επίσης στην επιταγή αφαιρείται φόρος 20% ποσού 1.212,80 ευρώ και από το υπόλοιπο των 4.851,22 ευρώ αφαιρείται επίσης ποσό 6.500 που αποτελεί το προσωρινά εκτελεστό που ήδη καταβλήθηκε. Απομένει υπερβάλλον ποσό 1.648,78 ευρώ, το οποίο καταλογίζεται στο ποσό των οφειλομένων τόκων που επίσης ορθά έχουν υπολογισθεί σε 2.173,07 ευρώ και απομένει οφειλόμενο 524,28 ευρώ το οποίο ζητείται με την επιταγή. Συνεπώς η συνταχθείσα επιταγή δεν είναι αόριστη, αντιθέτως περιέχει με απόλυτη λεπτομέρεια καταβολές, συμψηφισμούς και παρακρατήσεις και το αποτέλεσμα επαληθεύεται ευχερώς ως ορθό. Επίσης δεν αμφισβητείται ο ορθός τρόπος υπολογισμού του εκτοκισμού των κονδυλίων. Κατ' ακολουθίαν ουδόλως έχει εξοφληθεί το σύνολο των τόκων και η δικαστική δαπάνη με την καταβολή του προσωρινά εκτελεστού ποσού, όπως αβάσιμα υποστηρίζει η ανακόπτουσα και απορριπτέοι τυγχάνουν ως αβάσιμοι τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος λόγος της ανακοπής.

Με τον τρίτο λόγο ανακοπής η ανακόπτουσα εκθέτει περαιτέρω ότι παρανόμως στην εν λόγω επιταγή προς εκτέλεση περιλαμβάνεται και κονδύλιο 3.100 ευρώ για αμοιβή σύνταξης της από 8.7.2016 επιταγής προς εκτέλεση (2.500 ευρώ αμοιβή πλέον 24% ΦΠΑ) επικαλούμενη ότι σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 του Ν. 4194/2013 (Κώδικας περί Δικηγόρων), η αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση περιλαμβάνεται στην επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη και μη νόμιμα εν προκειμένω ζητείται πέραν της δικαστικής δαπάνης και κονδύλιο αμοιβής για σύνταξη της επιταγής.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του Ν. 4194/2013 (Κώδικας περί Δικηγόρων), η οποία εφαρμόζεται εν προκειμένω καθώς οι επιταγές προς εκτέλεση έχουν επιδοθεί μετά τις 27.9.2013, ημερομηνία έναρξης ισχύος του νέου Δικηγορικού Κώδικα, «για την σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση τίτλων εκτελεστών η αμοιβή του δικηγόρου ορίζεται στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, όπως αυτή επιδικάστηκε από το δικαστήριο». Είναι αληθές ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι άκρως διφορούμενη. Από την μία πλευρά θα μπορούσε το διαλαμβανόμενο στην παρ. 1 της εν λόγω διάταξης ότι η αμοιβή του δικηγόρου « για σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση ορίζεται στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, όπως αυτή επιδικάστηκε από το δικαστήριο» να εκληφθεί, με βάση την γραμματική ερμηνεία της, ως ξεχωριστό ποσόν πέραν της δικαστικής δαπάνης, που ισούται όμως με αυτήν. Από την άλλη πλευρά , η παράγραφος 1 του άρθρου 72 μπορεί να ιδωθεί υπό το πρίσμα, ότι η αμοιβή της επιταγής περιλαμβάνεται στην δικαστική δαπάνη και δεν αποτελεί διακριτό κονδύλι.

Το Δικαστήριο κρίνει ως ορθότερη την πρώτη ερμηνευτική εκδοχή, ότι δηλαδή η αμοιβή για την σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση αποτελεί ξεχωριστό ποσόν πέραν της δικαστικής δαπάνης, που (μπορεί να) ισούται με αυτήν (χωρίς σε καμία περίπτωση να την υπερβαίνει), προκρίνοντας την εκδοχή αυτή για τους εξής λόγους: α) η ερμηνευτική αυτή εκδοχή βρίσκει έρεισμα στο χρησιμοποιούμενο ρήμα «ορίζεται», με την έννοια ότι αν ο νομοθέτης ήθελε να εντάξει την αμοιβή της επιταγής στο ποσόν της δικαστικής δαπάνης θα έκανε χρήση του ρήματος «περιλαμβάνεται» ή άλλου συνωνύμου, β) θα ανέκυπτε ερμηνευτικό πρόβλημα στην περίπτωση του συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης, οπότε θα έπρεπε να μην υπάρχει καμία αμοιβή για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση, κάτι που έχει ήδη κριθεί και νομολογιακά ότι δεν μπορεί να ισχύει και ερευνάται ποιο ήταν το ποσό της δικαστικής δαπάνης του επισπεύδοντος διαδίκου, το οποίο συμψηφίσθηκε, προκειμένου να ορισθεί ως αμοιβή για τη σύνταξη της επιταγής (ΜονΠρωτΘεσ 14698/2014, ΕλλΔνη 2015, 566), γ) δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να γίνεται αναφορά στο νόμο για αμοιβή σύνταξης επιταγής εάν αυτή συμπεριλαμβανόταν στη δικαστική δαπάνη (η οποία

μπορεί να εισπραχθεί με αναγκαστική εκτέλεση ούτως ή άλλως) και θα αρκούσε να αναφέρεται στο νόμο ότι δεν προβλέπεται αμοιβή για την σύνταξη της επιταγής, δ) δεν είναι εύλογο να ήθελε ο νομοθέτης να «εκκαθαρίζει» το δικαστήριο που εκδίδει τον εκτελεστό τίτλο και την αμοιβή για τη σύνταξη της επιταγής, περιλαμβάνοντας αυτήν στη συνολική δικαστική δαπάνη, καθώς αφ' ενός μεν δεν είναι γνωστό κατά την έκδοση της απόφασης που εκτελείται, εάν αυτή θα αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης, ούτε είναι δυνατόν να αποδίδονται με διάταξη της απόφασης μελλοντικές δαπάνες, αφ' ετέρου δε, η δικαστική δαπάνη που επιδικάζεται από το δικαστήριο περιλαμβάνει τα μέχρι εκείνης της στιγμής έξοδα και την αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου. Τυχόν εκδοχή δε, ότι εφόσον συνταχθεί επιταγή προς εκτέλεση, ο συντάξας αυτήν δικηγόρος δικαιούται ως αμοιβή το συμπεριλαμβανόμενο στη δικαστική δαπάνη ποσό εκτός της αμοιβής που του επιδικάσθηκε από το Δικαστήριο, ήτοι τα δικαστικά έξοδα (δεδομένου ότι η δικαστική δαπάνη περιλαμβάνει την αμοιβή του δικηγόρου και τα έξοδα όπως δικαστικό ένσημο, τέλη, επιδόσεις κλπ) θα ήταν νομικώς ανεπίτρεπτη, καθώς θα κατέληγε να επιβαρύνεται με την αμοιβή της σύνταξης της επιταγής ο ίδιος ο επισπεύδων, ο οποίος έτσι θα έχανε το δικαίωμά του να εισπράξει το μέρος της δικαστικής δαπάνης που αποτελείται από τα δικαστικά έξοδα που προκατέβαλε. Περαιτέρω δε, εμφανίζεται ότι η βούληση του νομοθέτη ήταν να λειτουργήσει αυτή η διάταξη ως κίνητρο προς τον οφειλέτη να ικανοποιήσει τις αξιώσεις του δανειστή χωρίς την παρεμβολή της εκτελεστικής διαδικασίας και να αποφύγει την καταβολή σημαντικών ποσών ως αμοιβή της σύνταξης επιταγής προς εκτέλεση. Ουδόλως δε πρόκειται περί «διπλοπληρωμής» του ιδίου κονδυλίου, καθώς η δικαστική δαπάνη αφορά ως προελέχθη δικαστικά έξοδα και αμοιβή του δικηγόρου μέχρι τη στιγμή (συζήτησης και) έκδοσης της απόφασης ενώ η αμοιβή για σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση αφορά αμοιβή μεταγενέστερης δικηγορικής ενέργειας, υποκείμενη μάλιστα και σε ΦΠΑ, στον οποίο δεν υπόκειται η δικαστική δαπάνη. Ούτε βεβαίως μπορεί να υποστηριχθεί ότι εφόσον συνταχθεί επιταγή προς εκτέλεση δεν εισπράττεται πλέον δικαστική δαπάνη αλλά μόνο η ισόποση αμοιβή για σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση, καθώς κάτι

τέτοιο θα αποτελούσε ευθέως παραβίαση του διατακτικού της εκτελουμένης αποφάσεως αλλά και ζημία του επισπεύδοντος που δεν θα εισέπραττε τα καταβληθέντα δικαστικά έξοδα. Κατ' ακολουθίαν απορριπτέος ως μη νόμιμος κρίνεται ο τρίτος λόγος ανακοπής περί μη νομότυπης συμπερίληψης ξεχωριστού κονδυλίου για την αμοιβή της σύνταξης της από 8.7.2016 επιταγής προς εκτέλεση.

Εφόσον επομένως ουδείς λόγος ανακοπής έγινε δεκτός, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η ανακοπή ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη του καθ' ου σε βάρος της ανακόπτουσας λόγω της ήττας της (άρθρα 176 ΚΠολΔ, 84 παρ. 1 του Ν. 4194/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανακοπή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της ανακόπτουσας τη δικαστική δαπάνη του καθ' ου, την οποία προσδιορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.